

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9690

гр. София, 04.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

като разглежда докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело № 20221110154243 по описа за 2022 година

ОПРЕДЕЛИ:

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

04.03.2024 година

град София

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

III ГО, сто петдесет и пети състав

На четвърти март

две хиляди двадесет и четвърта година

В закрито заседание

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

като разглежда докладваното от съдия Петя П. Стоянова

гражданско дело № 54243 по описа за 2022 година на СРС,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Ц. И. Т., с ЕГН *****, от гр., против „.....“ със седалище и адрес на управление: гр., представлявано от изпълнителните директори Ц.ка Г.а М. и А. Т., за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 3 000 евро, претендирана частично от сума в общ размер на 5 548 евро, представляваща получена без основание възнагРтелна лихва по Договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г. за периода от 16.10.2007 г. до 29.07.2022 г., сумата от 640 евро, претендирана частично от сума в общ размер от 2 137,04 евро, представляваща платена на 29.07.2022 г. без основание остатъчна глваница по Договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г., а при условие на евентуалност да осъди

ответника да плати на ищеца сумата от 640 евро, претендирана частично от сума в общ размер от 2 137,04 евро, представляваща платена без основание възнагртелна лихва по Договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г. за периода от 01.01.2009 г. до 14.07.2011 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от предявяване на исковата молба - 06.10.2022 г. до окончателното плащане на сумите, както и направените по делото разноси.

В исковата молба ищецът твърди, че на 30.03.2007 г. сключил договор за ипотечен банков кредит № 36, по силата на който „Х.“ АД му предоставило ипотечен кредит в размер на 49 000 евро, предоставен при променлив лихвен процент, формиран от сбора на базов лихвен процент на банката и отстъпка от 2,014 %. Към момента на сключване на договора лихвата възлизала на 8,664 %. С оглед на намаляване на индекса Euribor с повече от 4 %, ищецът подал молба на 08.07.2014 г. до ответника с искане за предоставяне на информацията относно стойността на годишния лихвен процент, в отговор на което банката му изпратила методологията за изчисляване на годишния лихвен процент. След извършена справка ищецът разбрал, че с решение на УС на ответника, без негово съгласие е променена методологията на начисляване на годишния лихвен процент по вече отпуснати кредити чрез въвеждане на допълнителни начисления, наречени „премии“, поР. което годишният лихвен процент не е намалявал. Твърди, че предявил искова претенция, по повод на която било образувано гр.д. № 44567/2015 г. по описа на СРС, 85 състав, по силата на което ответникът бил осъден да заплати на ищеца сумата от 10 350,52 евро, представляваща разликата между заплатената от него възнагртелна лихва и предоставения му ипотечен кредит за периода от 15.08.2010 г. до 15.07.2015 г. и дължимата такава. Също така твърди, че от 16.10.2017 г. до предявяване на иска ищецът продължава да заплаща месечна вноски, несъобразена с договорената методология, като за периода от 16.10.2017 г. до 15.07.2022 г. е заплатил възнагртелна лихва в размер на 11 148 евро вместо сумата от 5 600 евро, поР. което е платил на ответника без основание сумата от 5 548 евро. Излага подробни съображения относно включване на т.нар. премия и нейния размер към размера на уговорената възнагртелна лихва. Сочи, че едностранното включване на нов компонент от страна на банката под формата на премия води до неоснователно обогатяване за банката. Оспорва клаузата на чл. 3.09, ал. 8, б. „б“ от общите условия като нищожна поР. противоречие с чл. 147, ал. 1, чл. 143, т. 3, 10, 12 и 17 от ЗЗП и чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗКИ, както и поР. противоречие с морала и добрите нрави. Позовава се на съдебна практика, включително и тази на СЕС, свързана с неравноправни клаузи. Излага твърдения, че включването на нов компонент нарушава принципа на равнопоставеност на страните и противоречи на закона. Твърди, че на 29.07.2022 г. ищецът погасил изцяло предсрочно кредита, като платил сумата от 25 137,04 евро, като при спазване на методологията остатъчната главница е трябвало да бъде 23 000 евро, поР. което ответникът получил без основание сумата от 2 137,04 евро. С исковата молба са приложени писмени доказателства, направени са доказателствени искания.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба по смисъла на чл.

131 от ГПК от ответното дружество „У. Б.“ АД, с който оспорва исковите претенции по основание и размер. Не спори, че е правопреемник на „Х.“ АД, като на 30.03.2007 г. между ищеца и „Х.“ АД е бил сключен договор за ипотечен кредит. Твърди, че по силата на сключения между страните договор крайният срок за погасяване на кредита е 15.04.2032 г., като били уговорени условията, при които ще се върне предоставеният кредит. Позицията се на начина на определяне на дължимата лихва от 8,664 %. Също така твърди, че по силата на общите условия размерът на погасителната вноска се актуализирал веднъж годишно. Оспорва изложените в исковата молба твърдения относно неправомерност на клаузата на т. 3.09, ал. 8, б. „б“ от общите условия. Излага подробни съображения относно начина на формиране на базовия лихвен процент. Прави възражение за погасителна давност на претендираните суми. Моли съда да отхвърли исковите претенции, претендира направените по делото разходи.

С оглед нормата на чл. 140 от ГПК подадената искова молба е редовна и отговаря на изискванията на чл. 128 и чл. 129 от ГПК, същата е допустима, а съобразно чл. 140, ал. 3 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призват страните, както и да им бъде съобщен проекта за доклад по делото.

Предявени са искиви претенции от Ц. И. Т. против „У. Б.“ АД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 3 000 евро, претендирана частично от сума в общ размер на 5 548 евро, представляваща получена без основание възнагрелна лихва по Договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г. за периода от 16.10.2007 г. до 29.07.2022 г., сумата от 640 евро, претендирана частично от сума в общ размер от 2 137,04 евро, представляваща платена на 29.07.2022 г. без основание остатъчна главница по Договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г., а при условие на евентуалност да осъди ответника да плати на ищеца сумата от 640 евро, претендирана частично от сума в общ размер от 2 137,04 евро, представляваща платена без основание възнагрелна лихва по Договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г. за периода от 01.01.2009 г. до 14.07.2011 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от предявяване на исковата молба - 06.10.2022 г. до окончателното плащане на сумите, както и направените по делото разходи.

Така предявените искиви претенции са с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД. Направени са възражения по чл. 146 във връзка с чл. 143 от ЗЗП, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съобразно нормата на чл. 154 от ГПК в тежест на всяка от страните е да установи фактите, на които основава своите искания или възражения, като ищецът следва да докаже наличието на имуществено разместване между страните, извършване на плащане от ищеца на името на ответника и размера на платената сума, а ответникът следва да докаже фактите, на които основава възраженията си, а именно: наличие на действителен договор, сключен при индивидуално договорени условия, съответствие на клаузите на договора със закона, както и основание за извършеното от ищеца плащане в полза на ответника.

С оглед на изразените твърдения на исковата страна, съдът намира, че страните

следва да бъдат напътени към спогодба, като се даде възможност на същите да се споразумеят по отношение на съществуването на задължение на ответника спрямо ищеца, като се укаже на страните, че могат да пристъпят към медиация или друг способ за уреждане на спора. На страните следва да се укаже, че при постигане на спогодба, същата ще има силата на влязло в сила решение, а при приключване на делото със спогодба може да се приложат последиците на чл. 78, ал. 9 от ГПК.

По отношение на направените доказателствени искания, съдът намира следното: Приложените към исковата молба на ищеца писмени доказателства следва да бъдат допуснати като относими, допустими и необходими. Искането на ищеца за допускане на експертиза, като основателно, следва да бъде уважено.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 140 от ГПК, Софийският районен съд, 155 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ВНАСЯ гр.д. № 54243/2022 г. по описа на Софийския районен съд за разглеждане в открито съдебно заседание, и го НАСРОЧВА за 04.04.2024 г., от 11,30 часа, за която дата и час да се призват страните, на които се връчи препис от това определение.

ПРЕПИС от отговорите на исковата молба да се връчат на ищеца.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ ПРОЕКТА ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Предявени са искови претенции от Ц. И. Т. против „У. Б.“ АД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 3 000 евро, претендирана частично от сума в общ размер на 5 548 евро, представляваща получена без основание възнагр.телна лихва по Договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г. за периода от 16.10.2007 г. до 29.07.2022 г., сумата от 640 евро, претендирана частично от сума в общ размер от 2 137,04 евро, представляваща платена на 29.07.2022 г. без основание остатъчна глваница по Договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г., а при условие на евентуалност да осъди ответника да плати на ищеца сумата от 640 евро, претендирана частично от сума в общ размер от 2 137,04 евро, представляваща платена без основание възнагр.телна лихва по Договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г. за периода от 01.01.2009 г. до 14.07.2011 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от предявяване на исковата молба - 06.10.2022 г. до окончателното плащане на сумите, както и направените по делото разноски.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответното дружество „У. Б.“ АД, с който оспорва предявените искови претенции като неоснователни, излага подробни съображения.

Така предявените искови претенции са с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД. Направени са възражения по чл. 146 във връзка с чл. 143 от ЗЗП, както и искане по реда

на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

СЪДЪТ приема за безспорни между страните следните обстоятелства и права: Сключен договор за ипотечен банков кредит № 36 от 30.03.2007 г. между „Х.“ АД и ищеца,

УКАЗВА на страните, че в тежест на всяка от тях е да установи фактите, на които основава своите искания или възражение, като ищецът следва да докаже наличието на имуществено разместване между страните, извършване на плащане от ищеца на името на ответника и размера на платената сума, а ответникът следва да докаже фактите, на които основава възраженията си, а именно: наличие на действителен договор, сключен при индивидуално договорени условия, съответствие на клаузите на договора със закона, както и основание за извършеното от ищеца плащане в полза на ответника.

УКАЗВА на ответника, че не ангажира доказателства за предоставяне на потребителя на стандартен европейски формуляр, както и за настъпило правоприемство между Банка „Х.“ АС и ответника.

ПРИКАНВА страните към спогодба и ги НАПЪТВА към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

УКАЗВА на страните, че при постигане на спогодба, същата ще има силата на влязло в сила решение, а при приключване на делото със спогодба може да се приложат последиците на чл. 78, ал. 9 от ГПК.

ДОПУСКА приложените към исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА съдебно-счетоводна експертиза, със задача на вещото лице, формулирана от ищеца в исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждението и разноските, свързани с изготвяне на експертизата в размер на 300 /триста/ лева, който да се внесе от ищеца в едноседмичен срок от получаване на съобщението по сметка на Софийския районен съд, като в същия срок се представи и доказателство за внасянето му.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице А. Т. Б., с адрес: гр.....3, като вещото лице се призове след внасяне на депозита.

УКАЗВА на вещото лице, че заключението следва да бъде депозирано по делото най-малко една седмица преди съдебно заседание с копия за всички страни.

УКАЗВА на страните за възможността да ползват правна помощ при необходимост и право за това.

УКАЗВА на ищеца, че при неявяване в първото по делото заседание, невземане на становище по отговора на исковата молба и липса на искане за разглеждане на делото в негово отсъствие, при наличие на предпоставките на чл. 238 и чл. 239 от ГПК, съдът може да постанови неприсъствено решение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____